

som er tilstede? Biskoppen i Sjæns Stift har jo indberettet, at han for sit Stift kunde trænge til 30 Præster, og det vilde maaffee ikke være for meget, naar der blev sagt 60. Saaledes vil det ogsaa gaae flere Steder i Landet; i Ribe og Viborg Stift er der Egne, hvor en Præsts Embede omfatter mange Mile. Kan det nu tænkes, at der vil blive oprettet flere Capellanier og Præstekald, uden at Statskassen angribes? Nei, Et af To vil fæe. Enten vil den Trang, som er tilstede, ikke blive tilfredsstillt, eller ogsaa vil Statskassen blive angreben, og det er vel rimeligst, at det Sidste vil fæe; thi naar man kommer til Rigsdagen med Klage over, at i de og de Sogne er Præstens Embedsreds saa og saa mange Mil i Udstrækning, og at der derfor ligger Syge, som ikke kunne blive betjente paa deres Dødsleie o. s. v., saa tror jeg, at Rigsdagen vil være saa human at gaae ind paa, at flere Embeder oprettes, og derved angribes jo Statskassen. Jeg tror altsaa ikke, at der er taget tilbørlig Hensyn til, at Folkets Tapp. og Trang tilfredsstilles. Nei, lad Begyndelseslønningen blive meget mindre, og lad der blive en betydelig Sum til Raadighed til Oprettelsen af Capellanier efter en større Maalestok! Naar en saadan større Sum kom tilstede, kunde fremdeles de unge Kræfter komme i Virksomhed, som nu holdes bundne. Vi see af det statistiske Materiale, som er os meddeelt, at Præsterne ikke komme i Virksomhed, førend de ere 40—41 Aar, men det er en Uffik, at de med deres Ungdoms- haab og Ungdomskraft skulle gaae uirksomme i Kjøbenhavn, sysselsættende sig med Ubetydeligheder. Dette kan ikke naaes ved det foreliggende Forslag, hvorefter enten Midler ville savnes, eller ogsaa Statskassen kommer til at lide derunder. Endvidere er der Hensynet til, som jeg før nævnte, den personlige Capital. Jeg tænker derved paa det, som ethvert Menneffe har givet ud for sin Uddannelse, den Tid, han har anvendt derpaa, og det, han i det Hele har opoffret for at naae sit Maal. Dette skal der naturligviis tages Hensyn til ved ethvert Lovforslag, hvor der er Spørgsmaal om Embedsmænds Lønning; men der bliver i dette Forslag taget paa den ene

Side for meget Hensyn dertil, og paa den anden Side ikke taget tilstrækkeligt Hensyn dertil, fordi Mange maae gaae uirksomme hen. Den personlige Capital maatte hellere fordeles, saa at de Alle kunde komme i Virksomhed, og Virksomhed vilde de virkelig ikke savne, der vilde have nogen Virksomhed. Jeg gjentager, at der ikke er taget Hensyn nok til den personlige Capital, der er baade taget for meget og for lidt Hensyn til den. Fremdeles er der heller ikke taget Hensyn til Alderdommen. Ja, siger man, de kunne søge større Kald. Men det er jo det, ethvert Lovforslag om disse Forhold skulle gaae ud paa at modvirke, at man af Hensyn til at faae et større Kald skulle være nødt til at søge om et andet Kald. Det er dette Hensyn, om hvilket den høitærede Cultusminister idag har sagt, at han meente, at i dette Stykke var Lovforslaget imødekommende. Ja, det kan maaffee være lidt imødekommende, men i alt Fald er det ikke imødekommende nok; for at dette skal kunne siges, maa Ingen kunne blive nødt til af Hensyn til sin Alder at søge et andet Embede og saaledes rives ud fra en god og kjær Virkefreds, som han nu har. Endelig mener jeg, at det tredie Hensyn maa være Hensynet til den Trofkab, som Bedkommende udviser i den Gjerning, der er betroet ham, og til de Evner, som Gud har givet ham. Tages der nu tilbørlig Hensyn dertil? Ja, siger man, han kan søge Befordring; men derved kommer igjen den anden Ulempe frem, at han rives ud af sin kjære Virkefreds. Jeg siger dernæst, at efter dette Forslag ville Mange, som ikke have viist Trofkab imod de Evner, som Gud har givet dem — maaffee have de viist Trofkab imod disse Evner, indtil Examen var overstaaet, men ikke senere — og som heller ikke have viist Kjærlighed til den Gjerning, som de ere satte til at varetage, blive siddende i de Embeder, som de have faaet, og vedblive at oppebære den samme Løn. Jeg mener derfor, at i saadanne Tilfælde maatte den vedkommende Præst kunne komme til at lide et Afdrag i sine Indtægter, eller ogsaa skulle der være Noget, der hed personlige Tillæg. Noget Saadant fandt ogsaa Sted, tror jeg, i det Lovforslag, som blev forelagt her i Folkethinget, maaffee var det af det ærede Medlem for Svendborg